

IJVERIGE ZAAIERS

INDRUKKEN

VAN DEN
HOOFDREDACTEUR

GOED ZAAD IS IN DE ALLEREERSTE plaats vereischt om gunstige resultaten van uw oogst te kunnen verwachten."

Met deze woorden begint een reclame-biljet, rondgezonden bij adverteerders in Twenthe door het Socialistisch Dagblad.

De zinsnede ziet op advertenties, die in vruchtbaren bodem moeten worden uitgestrooid als goed zaad.

Want de Arbeiderspers bereikt tegenwoordig ook een koopkrachtig publiek.

En de Arbeiderspers breidt zich met den dag in omvang uit. Immers lezen we overal, in trams en op stations;

De Roode krant
Door het heele land!

Wat een reclame wordt er in de laatste maanden voor de Sociaal-Democratische Pers gemaakt! En het gevolg? Drie maanden geleden 110.000 betalende abonnés, voor vier weken 150.000, een paar weken geleden 175.000. En dat alleen door de reclame? Neen, dat zou wel onmogelijk zijn.

Goede zaaiers zijn in de tweede plaats vereischt.

En die zijn hier in grooten getale naar voren gekomen. De solidariteit is getoond. En met ijver werd het eendrachtig werk bekroond. Duizenden hebben één, twee, drie nieuwe lezers aangebracht. Er zijn zelfs „helden,” die hun vijftig- en honderdtallen hebben verslagen voor de eigen Pers! ☒

Zijn deze ijverige zaaiers niet een beschamend voorbeeld voor ons, die een betere zaak dienen?

De Heere Jezus heeft eens gezegd in betrekking tot een rentmeester, die wijselijk tijdig aan zijn toekomst dacht: „De kinderen dezer wereld zijn voorzichtiger dan de kinderen des lichts.”

Dit woord is ook hier van toepassing.

Deze kinderen der wereld ijveren voor de toekomst van hun partij, met het gevolg, dat nu dag aan dag in vijftig procent meer gezinnen de geesten worden besmet met verkeerde voorlichting, en beziggehouden met louter aardsche dingen.

En de kinderen des lichts? Vaak twisten ze met elkaar, en beconcurreren elkaar, en lezen louter neutrale bladen. Inplaats van eendrachtig alle krachten in te spannen voor het betere, dat zij hebben: de Christelijke Pers. Ijverige zaaiers met goed zaad!

Laat toch ook het Christelijk Tijdschrift, de Christelijke illustratie, den steun ondervinden van alle Christenen! En dat toch de lezers er van Redactie en Uitgevers niet alléén laten worstelen, maar ieder hunner persoonlijk meewerke om die goede lectuur in de huizen te brengen, opdat in de toekomst een goede oogst kan worden verwacht, tot heil der zielen en om 's Heeren wil! ☒

DE OPGAANDE LIJN

DOOR
J. SMELIK

„Juffrouw Ploegsma,” komt Jo zeggen. „Ze wou zoo graag Mevrouw even zien.”

„Je weet toch wel, Jo,” — ik hoor zelf het ietwat-booze, geïrriteerde in mijn stem. Er zijn meer vrouwen uit de gemeente geweest, die gekomen zijn, om..... ja, waarom? Nieuwsgierigheid?

Dokter heeft bezoek afgeraden. Een heel enkele. Familie bijvoorbeeld.

Daarmee hebben we alle bezoek uit de gemeente geweerd. Ze bedoelen 't misschien wel hartelijk, maar....

Tòch maak ik den zin niet af.

Daar is iets, dat zegt: Juffrouw Ploegsma is wat anders.

„Wacht, ik zal haar zelf wel even.....”

Meteen ga ik naar beneden, voor Jo uit.

De boerin wacht in de vestibule.

Ik laat haar binnen.

En binnen grijpt ze mijn hand.

Weer zie ik in haar oogen: ze staan vol tranen.....

Ik voel 't: hier is een hart, dat mee lijdt, dat mee draagt, dat mee worstelt.

„Dominee.....” —

Mèèr zegt ze niet. Ze kan niet meer uitbrengen, en gaat zitten.

Het blijft een poosje stil. Of 't twee of vijf of tien minuten is, weet ik niet..... dit weet ik: hier is een mensch, hier is een kind Gods, dat ervaren heeft, dat ervaart, wat kruisdragen is.

Dan vloeit het zacht van haar lippen: „Alleen met Jezus is het mogelijk, dominee.....”

Het berst in me omhoog, ik stoot het eruit: „Maar ik zie Jezus niet, Juffrouw Ploegsma.....”

Terwijl ik dit zeg: bedenk ik: geef ik me hier niet te veel bloot voor een gemeentelid? Maar tegelijk verwerp ik die gedachte weer: als één weet, dat 'n dominee ook maar een gewoon mensch is, met ziele-noodden, dan is het juffrouw Ploegsma.

„U ziet Jezus niet, dominee? O, ik begrijp het: 't is